

havns Kommune havde foræret de unge et hus. På et tidspunkt beslutter et flertal i Borgerrepræsentationen så at sælge huset, men lover samtidig at finde et nyt hus, nøjagtig som de, da de lukkede Børnehuset, havde lovet, at der kom et nyt børnehus i København. Der er stadig ikke kommet noget nyt børnehus i København – børnene venter stadig på, hvornår det løfte bliver indfriet.

De unge fra Ungdomshuset prøvede i adskillige år, fra beslutningen blev taget i Borgerrepræsentationen, at få politikerne til at leve op til løftet om, at der skulle være et ungdomshus i København, og man prøvede også med en retssag at få omstødt beslutningen om at sælge huset. Der er løbende foregået en lang række forhandlinger, og man har forsøgt på alle mulige måder, om der kunne findes en løsning.

Desværre var der så nogle, der blev så frustrerede over, at der ikke blev fundet en løsning med fredelige midler, at de greb til vold. Det har vi fra starten og hver eneste gang taget klart afstand fra; det mener vi ikke er en metode man skal benytte sig af i et demokratisk samfund. Der har man andre muligheder. Vi synes, det havde været rigtig godt, hvis man fra starten havde vist, at demokratiet fungerer, og at det faktisk er muligt at opnå resultater på demokratisk vis, og vi er glade for, at det ser ud til, at det nu lykkes ved hjælp af demokrati og dialog at finde en løsning. Det er det, der bør være det afgørende.

Så synes vi i øvrigt, det skal diskuteres, hvad man skal bruge politiresourcerne til i Danmark. Vi har meget svært ved at forstå, hvorfor der har skullet bruges så store politiresourcer på at sikre, at en religiøs sekt kunne få revet et hus ned, og at byggegrunden nu har stået tom lige siden, samtidig med at vi ved, at der foregår ganske alvorlige forbrydelser i landet, som der ikke er mange politiresourcer til.

Vi ved, at der i forbindelse med menneskehandel er adskillige kvinder, der bliver holdt som sexslaver og voldtaget mange gange dagligt. Ifølge regeringens egne tal er det omkring 250 voldtægter om dagen, hvilket vi mener at politiet burde bruge ganske betragtelige ressourcer på at sætte ind over for.

Det er en politisk prioritering, hvad vi bruger politiet til. Vi synes, at det bude være de alvorlige forbrydelser, man satte ind over for, i stedet for at bruge politiresourcer på at hjælpe en kristen sekt med at få ryddet en grund. Men det er der så forskellige holdninger til.

Kl. 14:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det ordføreren for Ny Alliance, hr. Anders Samuelsen.

Kl. 14:57

(Ordfører)

Anders Samuelsen (NY):

I udgangspunktet er Ny Alliance meget åben over for det, som man kan kalde alternative livsformer. Der skal være plads til en mangfoldighed i vores samfund, ingen tvivl om det, men vi synes som udgangspunkt, at man selv skal betale for det. Når det kommer til Ungdomshuset, må vi også sige, at det måske bliver lige alternativt nok, men ikke formålet med Ungdomshuset, tværtimod. Det har alle dage været ungdommens ret, ja, nogle gange faktisk pligt, at gøre op med den forrige generation og vælge sin egen vej. Det er sådan, der opstår nyt både inden for kunsten og kulturen og inden for mangt og meget i måden at leve livet på. Men når det på den måde, som vi har set det i tilfældet med Ungdomshuset, er blevet til, at man belønner de unge for at hærgne en hel bydel og sætte bål og brand i gaderne, er det godt nok lige et nummer for alternativt for os.

Man har i Københavns Kommune valgt at belønne vold. Jeg skal ikke gøre mig klog på fortiden og de løfter, som kommunen har givet de unge. Jeg har ej heller meget til overs for Faderhuset og deres rolle i sagen og i de efterfølgende begivenheder. Men når det er sagt, så fatter jeg faktisk ikke, at man efter den omgang, som Nørrebro blev udsat for, alligevel valgte at give de unge et nyt ungdomshus. Men det er nu engang Københavns Kommunes beslutning, og uanset hvor uforståelig den virker på os herinde i det her hus, er der ikke meget, vi kan gøre ved det. Vi kan blot undre os.

Vi kan undre os over, at man uden at blinke forærer de unge et hus, som skatteborgerne i København skal finansiere; ligesom de skulle finansiere genopretningen af den bydel, som de unge smadrede i ren og skær utilfredshed; ligesom alle skatteborgerne skal betale for den ekstraregning, som det koster at have politiet på så massivt overarbejde, som det har været tilfældet i forbindelse med Ungdomshuset; ligesom alle borgerne skal lide under, at politiet har måttet trække ressourcer væk fra andre opgaver for at holde styr på en flok unge, som man simpelt hen ikke kan finde en mere passende betegnelse at hæfte på end forkælede: Jeg fik ikke min vilje, ergo smadret jeg det hele, og det bliver jeg ved